

Організація обліку вкладів і документообігу за депозитними операціями банку

В умовах формування ринку зростає роль банків та їх підрозділів як об'єктів обліку та аудиту. Це зумовлено внутрішніми потребами банків, інших установ, інтересами вкладників та партнерів, а також необхідністю адаптації банківського обліку й аудиту до нових стандартів і нового Плану рахунків.

Обліковий процес в банку приводить в дію обліковий механізм, що функціонує за трьома напрямками. Перший – документальний, передбачає організацію обліку фактів господарської діяльності. Другий – контрольньо-результативний – забезпечує визначення результатів діяльності банку (прибуток чи збиток). Третій – управлінський – спрямований на забезпечення правдивою, неупередженою інформацією різних рівнів менеджерів з метою вироблення ефективних рішень, які матимуть визначальний вплив у майбутній діяльності кредитної установи [1].

Досліджуючи питання обліку банківських операцій використано багатий попередній досвід організації обліково-аналітичної роботи, теоретичні і практичні розробки у цій галузі таких вітчизняних вчених, як Білоконь Г., Васюренко О.В., С.М. Лобозинська, Кузьмінська О.Е., Кириленко В.Б., Л.М. Кіндрацька та інших.

Організація документообігу за депозитними операціями банку має складатися з таких етапів:

- перевірки правильності оформлення та змісту документів, що надійшли (договір на відкриття поточного рахунку, договір-депозит, картка із зразками підписів, заява на відкриття рахунку, прибутковий і видатковий ордери, чеки, довіреності тощо);
- визначення можливості виконання операції залежно від стану рахунку;
- перевірки та оформлення бухгалтерського запису в документі, підписання його відповідальним виконавцем;
- передача документів до автоматизованої обробки;
- відправки документів з філій до банку і забезпечення всіх внутрішніх вимог банку з їх доставки;
- використання первинних документів для перевірки правильності відображення операцій в особовому рахунку клієнта;
- групування документів та їх підшивки в документи дня;
- зберігання документів.

Для відкриття депозитного рахунку банк формує юридичну справу клієнта, до якої входять:

- заява фізичної особи на відкриття рахунку;
- договір;
- копії перших чотирьох сторінок паспорта;
- довіреність на відкриття рахунку, якщо його відкриває вкладник [2].

З метою упорядкування руху та своєчасного одержання первинних документів для запасів у бухгалтерському обліку за наказом керівника установи

банку встановлюють графік документообігу, в якому визначають час проходження документів на всіх етапах обробки інформації структурними підрозділами установи банку, конкретний час (інтервал) для розрахунково-касового обслуговування клієнтів і час проходження документів на всіх ділянках їхньої обробки. Алгоритм такого документообігу наведено на рис. 1.

Усі операції банків (розрахункові, касові, позикові тощо) відображують у бухгалтерському обліку на основі грошово-розрахункових документів. Грошово-розрахункові документи надходять у банки від підприємств і установ, інших банків. Вони містять необхідну інформацію про характер операцій, що дає змогу перевірити їх законність і здійснити банківський контроль.

Загалом, механізм здійснення депозитних операцій та конкретні умови по депозитним вкладам банківських установ націлені на формування фінансових ресурсів банку з метою їх подальшого використання в активних операціях та забезпечення ліквідності банківської установи.

Рис. 1 – Алгоритм документообігу за депозитними операціями

Література:

1. Лобозинська С.М. Облік і аудит у банку: навч. посіб./за ред..проф. С.К. Реверчука. – К.: Знання, 2007. – 630 с.
2. Кузьмінська О.Е., Кириленко В.Б. Організація обліку в банках: Навч.-метод. посібник для самостійного вивчення дисциплін. – К.: КНЕУ, 2002. – с.48-62.

Науковий керівник: ст. викладач Левицька А.В.

Малікова О.М.

Особливості виробництва сільськогосподарської продукції та їх вплив на ведення бухгалтерського обліку

Сільське господарство – є галуззю народного господарства, що займається вирощування сільськогосподарських культур та розведенням сільськогосподарських тварин. Воно є однією з найважливіших галузей матеріального виробництва. Сільське господарство - це джерело предметів споживання для населення, сировини – для промисловості та звичайно ж прибутку для підприємців.

Сільському господарству притаманний ряд особливостей, пов'язаних з характером його виробництва. Декілька з них розглянемо далі.

Такий природний ресурс, як земля, є незамінний засобом виробництва у сільському господарстві. У бухгалтерському обліку відображається цей засіб праці, але знос (амортизація) на земельні ділянки не нараховується. Це пов'язано з тим, що термін її ефективного використання необмежений, і при раціональному використанні вона не зношується, крім того може навіть підвищити родючість.

Робоча сила і техніка використовуються нерівномірно, у зв'язку з сезонністю вирощування культур та розведення тварин. Отже, визначення фактичної собівартості сільськогосподарської продукції проводяться раз на рік. Протягом цього періоду спостерігається нагромадження витрат виробництва, які в кінці року розподіляються пропорційно обсягам одержаної продукції [1].

Виробництво сільськогосподарської продукції - тривалий процес, іноді воно займає більше одного календарного року. За деякими сільськогосподарським культурам і тваринам витрати здійснюються в поточному звітному році, а продукцію отримують тільки в наступному звітному році (озимі зернові культури, відгодівля молодняка великої рогатої худоби та ін.). З цієї причини в обліку витрати розмежовують по виробничим циклам, що не збігаються з календарним роком: витрати минулих років під урожай поточного року, витрати поточного року під урожай майбутніх років і витрати поточного року під урожай цього ж року [2].